

Dokument z posiedzenia

B9-0299/2023

15.6.2023

WNIOSEK DOTYCZĄCY AKTU PRAWNEGO UNII

przedłożony na mocy art. 47 ust. 2 Regulaminu

w sprawie konieczności zmiany unijnych przepisów, aby zaradzić trudnej sytuacji, w jakiej znajdują się gospodarstwa hodowlane w związku z gruźlicą bydła

Jorge Buxadé Villalba, Hermann Tertsch, Margarita de la Pisa, Ryszard Antoni Legutko

Wniosek dotyczący aktu prawnego Unii w sprawie konieczności zmiany unijnych przepisów, aby zaradzić trudnej sytuacji, w jakiej znajdują się gospodarstwa hodowlane w związku z gruźlicą bydła

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 39, 168 i 225 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając rozporządzenie (UE) 2016/429 z 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”),
 - uwzględniając rozporządzenie delegowane (UE) 2020/688 z 17 grudnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do wymagań w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania zwierząt lądowych i jaj wylęgowych w obrębie terytorium Unii,
 - uwzględniając rozporządzenie delegowane (UE) 2020/689 z 17 grudnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie (UE) 2016/429 w odniesieniu do zasad dotyczących nadzoru, programów likwidacji choroby oraz statusu obszaru wolnego od choroby w przypadku niektórych chorób umieszczonych w wykazie i niektórych nowo występujących chorób,
 - uwzględniając art. 47 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że zgodnie z przepisami UE, aby uznać terytorium lub obszar za oficjalnie wolne od gruźlicy, docelowy współczynnik chorobowości musi wynosić 0,02 %, co oznacza, że 99,8 % budynków, w których przebywa 99,9 % zwierząt, musi być wolne od gruźlicy, a współczynnik nowych zakażeń musi być niższy niż 0,1 % w ciągu ostatnich trzech lat;
- B. mając na uwadze, że Komisja Europejska proponuje, aby państwa członkowskie osiągnęły te cele na terenie całego kraju do 2030 r.;
- C. mając na uwadze, że w wielu państwach członkowskich istnieje duża liczba gospodarstw hodowlanych stosujących model hodowli na wolnym wybiegu;
- D. mając na uwadze, że w modelach ekstensywnej hodowli zwierząt „na wolnym wybiegu” stwierdzono stały kontakt bydła z dzikimi zwierzętami przenoszącymi gruźlicę;
- E. mając na uwadze, że prątki gruźlicy są w stanie przetrwać przez pewien czas w środowisku, a także mając na uwadze, że ta zdolność do przeżycia ma kluczowe znaczenie dla zrozumienia pośredniego przenoszenia i przetrwania patogenu w złożonych środowiskach, w których występuje wiele gatunków żywicielskich;

- F. mając na uwadze, że ekstensywna hodowla zwierząt jest związana ze stylem życia i stanowi działalność korzystną dla obszarów wiejskich, ponieważ pozwala zatrzymać ludność, co częściowo rozwiązuje problem wyludniania się obszarów wiejskich w całej Europie, ale, podobnie jak każda inna działalność gospodarcza, musi być rentowna w perspektywie długoterminowej;
- G. mając na uwadze, że Unia powinna działać na rzecz trwałego rozwoju w Europie, którego podstawą jest zrównoważony wzrost gospodarczy, stabilność cen oraz społeczna gospodarka rynkowa o wysokiej konkurencyjności prowadząca do zatrudnienia i postępu społecznego;
- H. mając na uwadze, że zmiany zawarte w tym akcie gwarantują brak zagrożeń dla zdrowia i bezpieczeństwa żywności; mając na uwadze, że obecnie nie ma gwarancji współfinansowania europejskiego po 2023 r. na rzecz kampanii zwalczania;
1. stwierdza, że w przypadku dominacji ekstensywnej hodowli zwierząt zwalczenie gruźlicy bydła zgodnie z określonymi warunkami nie jest możliwe;
 2. uważa, że należy poczynić postępy w zakresie aktywnego zwalczania choroby w świetle celu, jakim jest zwalczanie gruźlicy w hodowli zwierząt na wolnym wybiegu w sposób, który nie wymagałby unieruchomienia zwierząt ani wstrzymania działalności;
 3. uważa, że w przypadku gospodarstw prowadzących produkcję ekstensywną istnieje większe prawdopodobieństwo wystąpienia nowych ognisk gruźlicy, zwłaszcza na obszarach, na których stwierdzono obecność dzikich żywicieli, ponieważ wykazano, że dzikie zwierzęta mogą pełnić rolę naturalnego rezerwuaru *M. bovis* i być źródłem zarazków przenoszonych na bydło;
 4. ubolewa, że po trzydziestu latach wdrażania „programów zwalczania gruźlicy” zgodnie z przepisami UE przetrwanie gospodarstw hodowlanych jest niepewne, gdyż zmusza się je do uboju zwierząt, u których stwierdzono wynik dodatni lub niejednoznaczny śródskórnej próby tuberkulinowej wykorzystywanej do wykrycia choroby, podczas gdy odsetek zachorowalności stwierdzony w badaniach pośmiertnych jest bardzo niski;
 5. ubolewa nad nałożeniem ograniczeń na przemieszczanie zwierząt, co zmusza wiele gospodarstw hodowlanych do wstrzymania działań takich jak sprzedaż zwierząt hodowlanych, a w efekcie wpływa negatywnie na ich rentowność;
 6. wzywa Komisję do natychmiastowego udoskonalenia europejskich przepisów dotyczących zasad nadzoru, programów zwalczania i statusu obszaru wolnego od gruźlicy bydła w państwach członkowskich, tak aby bezpieczeństwo żywnościowe współgrało z przetrwaniem gospodarstw hodowlanych;
 7. apeluje do Komisji o ujednoczenie na szczeblu europejskim testu wykrywającego zakażenie gruźlicą u żywych zwierząt, aby zapobiec ubojowi zwierząt, jeżeli analiza nowego testu przeprowadzonego u żywego zwierzęcia da wynik ujemny;
 8. apeluje do Komisji, aby zmieniła przepisy rozporządzenia nr 689/2020, które zakładają całkowite wstrzymanie działań gospodarstwa po uboju zwierzęcia z wynikiem dodatnim badania immunologicznego, przez umożliwienie rzeczywistych i skutecznych systemów wykrywania, aby zwierzęta, które nie są dotknięte chorobą, nie były izolowane ani

poddawane ubojowi;

9. wzywa Komisję do usunięcia załącznika IV część II rozdział 1 sekcja 1 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia delegowanego nr 2020/689 w odniesieniu do prób przemieszczania zwierząt niehodowlanych przeznaczonych do tuczu w celu późniejszego uboju w rzeźniach, ponieważ uważa, że przemieszczanie takich zwierząt w żadnym przypadku nie stanowi ryzyka dla zdrowia;
10. apeluje do Komisji, aby odnowiła i zaktualizowała system współfinansowania rekompensat za ubój zwierząt do 2030 r. w celu zrównoważenia utraty bydła pod względem ekonomicznym, tak aby nie zagrozić rentowności gospodarstw hodowlanych stosujących model hodowli na wolnym wybiegu;
11. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.